

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

judecători

Ursache Petru

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Timofti Vladimir

Moraru Petru

judecând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Pasat Liliana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016, în cauza penală în privința lui

Tihonov Vladislav Vitalie, născut la **XXX**,
originar din **XXX**, domiciliat în **XXX**.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 14.03.2014 – 13.07.2015;*
2. *Instanța de apel: 27.07.2015 – 25.05.2016;*
3. *Instanța de recurs: 05.09.2016 – 14.02.2017.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 13 iulie 2015, Tihonov Vladislav Vitalie a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Tihonov Vladislav Vitalie este învinuit de către acuzare pentru faptul că, acționând în mod intenționat și urmărind scopul înfăptuirii circulației ilegale a substanțelor narcotice, exprimată în procurarea și păstrarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari fără scop de înstrăinare, într-o zi și loc nestabilit de organul de urmărire penală, ilegal, a procurat substanțe narcotice de la o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală, pe care le-a păstrat la domiciliul sau, iar la data de 11.09.2013, aproximativ la orele 08:10, în urma efectuării percheziției la domiciliul lui Tihonov Vladislav din **XXX**, în garaj, pe stelajul din stânga într-un pachet de polietilenă a fost depistată și ridicată o platină de culoare cafeniu închisă cu dimensiunile 8X7,5 cm și grosimea de aproximativ de 1,2 cm.

Conform raportului de expertiză nr.6313 din 13.09.2013, masa vegetală uscată, mărunțită de culoare verde, presată de formă dreptunghiulară, este „Hașiș” (anașa), în care a fost depistat componentul narcotic activ – tetrahydrocannabinol, și se atribuie la substanțe narcotice. Cantitatea masei vegetale uscate cu greutatea de 74.9 gr. se atribuie la proporții deosebit de mari. Hașișul anașa - este inclusă în lista nr. 1, tabelul nr. 1 „Substanțele narcotice, substanțele psihotrope, neaplicate în practica medicală”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05.10.2004 și lista „Cantitățile substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.9 din 23.01.2006.

Astfel, acțiunile lui Tihonov Vladislav Vitalie au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal cu indicii calificativi: *procurarea și păstrarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari fără scop de înstrăinare.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Tihonov Vladislav să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate pe o perioadă de 5 (cinci) ani.

În motivarea apelului a invocat, că prima instanță neîntemeiat a pronunțat o hotărâre de achitare a inculpatului Tihonov Vladislav, deoarece cumulul de probe administrat în cadrul urmăririi penale și cercetat în ședința de judecată confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, însă instanța de fond n-a dat o apreciere corectă acestor probe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016 a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra nevinovăției inculpatului Tihonov Vladislav de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, adoptând o hotărâre de achitare.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit, că acuzația a adus în susținerea învinuirii proba cu martorii Guzun C., Tarlapan Gh., Cheptea I., Boz A., toți colaboratori de poliție, care au dat declarații referitor la faptul petrecerii percheziției, depistării și ridicării brichetului cu substanțe narcotice din gospodăria lui Tihonov Vladislav, actele de procedură ce țin de documentarea percheziției și raportul de expertiză care confirmă prezența hașișului în brichetul ridicat.

Totodată, indicând că, la aceste probe partea apărării a obiectat, invocând că brichetul de hașiș nu-i aparține inculpatului și nu acesta l-a plasat în garaj, precum și că percheziția a fost efectuată cu derogări de la legislația în vigoare.

Instanța de apel a susținut concluzia instanței de fond, că este dubios și chiar incredibil faptul, că după ce Tihonov Vladislav ar fi aflat despre intenția poliției de a

depista substanțe narcotice la domiciliul său, fapt confirmat de Cheptea Ihtiandr, ar continua să păstreze aceste substanțe narcotice fără nici o frică, într-un loc vizibil și ușor depistat, pe poliță în garaj, iar în casă bani primiți de la o realizare anterioară a substanțelor narcotice până la 11.09.2013, unde de fapt potrivit actelor procesuale au și fost depistate.

La percheziție au participat un număr mare de polițiști, care sau împărțit prin diferite camere ale casei și a făcut imposibilă urmărirea acțiunilor lor de către Tihonov Vladislav. La momentul efectuării percheziției la domiciliul lui Tihonov Vladislav cinci polițiști au intrat în casă împreună cu Tihonov Vladislav, iar alți cinci au rămas în fața garajului, ușa la care era deschisă și era acces liber, fapt ce l-a împiedicat pe stăpânul casei să controleze acțiunile acestora din afară. Martorii asistenți au fost chemați la finele percheziției, dar nu la început.

Instanța de apel a ținut să menționeze că, imediat ce polițiștii i-au arătat depistarea hașișului, Tihonov Vladislav a început să se indigneze, spunând că nu cunoaște nimic despre acestea, menținându-și această poziție permanent, de la urmărirea penală și până la instanța de apel, precum și faptul, că Tihonov Vladislav din acest motiv a refuzat să semneze și procesul-verbal de percheziție, în legătură cu ce au fost invitați doi martori asistenți, Spinei Tatiana și Manoli Sava, care au confirmat starea enervată și supărată a lui Tihonov Vladislav.

La fel, s-a reținut că, Tihonov Vladislav a refuzat să ia în mână pachetul, declarând că nu este al său. Potrivit declarațiilor acestuia, la 10.09.2013 a făcut curățenie în garaj și nu era nici un obiect străin, iar martorii Baciu Iu., Pîrllog Iu, Lidvinschi A. și Lungu Vl. au confirmat că, pe perioada cât au lucrat la Tihonov Vladislav n-au văzut persoane străine și nici ca acesta să se ocupe de realizarea substanțelor narcotice, iar pe Ciuhrii Daniel și Pavliuc Ruslan nu-i cunosc.

Cu atât mai mult, din declarațiile lui Cheptea I. rezultă că, atunci când Ciuhrii Daniel a procurat hașiș de la Tihonov Vladislav, ultimul i-a comunicat lui Ciuhrii D. că el cunoaște despre faptul colaborării acestuia cu poliția, fiind inexplicabile și fără suport invocările date, or lui Tihonov Vladislav nu i-a fost înaintată învinuirea pe faptul înstrăinării substanțelor narcotice.

Tot acești martori au mai confirmat, că Tihonov Vladislav era luat mereu după casă la convorbiri cu polițiștii, după care era adus înapoi și că polițiștii puneau pachetul, unul din colțuri al căruia era rupt, pe cântar și doar după aceasta le-au împachetat, ceea ce confirmă declarațiile lui Tihonov Vladislav referitor la convorbirile avute cu Cheptea I. referitor la modalitatea de examinare a situației de depistare a substanțelor narcotice și explică proveniența urmelor de substanțe narcotice pe cântarele prezentate expertului, cu atât mai mult, că un cântar era nou și împachetat.

Instanța de apel a ținut să menționeze faptul, că Ciuhrii Daniel a fost învinuit că a procurat substanțe narcotice în proporții mari de la o persoană neidentificată de organul de urmărire penală, dar nu de la Tihonov Vladislav, și substanțele narcotice au fost într-o platină de culoare cafenie închisă cu masa de 95.11 gr de hașiș, care au fost achiziționați la prețul de 15 000 lei, dar nu 600 lei.

Astfel, instanța de apel a conchis că, la materialele cauzei lipsesc careva probe, care ar confirma realizarea de către Tihonov Vladislav a substanțelor narcotice lui Ciuhrii D., precum și vre-o legătură cauzală dintre acestea și acei 600 lei, care fost depistată și ridicată fără prezența nemijlocită a lui Tihonov Vladislav la locul dat. Tihonov Vladislav nu recunoaște acest fapt, declarând că în acel loc, unde sau depistat acei 600 lei, nu păstra bani și că aceștia nu-i aparțin.

În concluzie, instanța de apel a constatat, că proveniența sumei de 600 lei n-a fost demonstrată la judecarea acestui caz.

Totodată, instanța de apel a indicat că, n-a fost nici o necesitate procesuală ca Tihonov Vladislav să fie dus de Cheptea I. la spatele casei pentru discuții, apoi escortat de același Cheptea I. la cafeneaua din mun. Bălți pentru discuții, pentru aceasta existând proceduri penale și spațiile necesare ale organelor afacerilor interne. Cu atât mai mult, Cheptea I. nu avea nici un statut procesual de agent al statului, care i-ar fi permis efectuarea a cărorva acțiuni procesuale, discuții sau audierea lui Tihonov Vladislav pe situația dată, ce creează dubii rezonabile și susține poziția inculpatului în acest sens, confirmată prin coroborare cu alte probe.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat și declarațiile martorului Pavliuc Ruslan pe care le-a raportat la celelalte probe, respingând aprecierile critice ale acestora de partea acuzării, deoarece din esența declarațiilor lui Pavliuc R., instanța de fond a reținut, că acesta a indicat, că după plasarea plăcii de hașiș pe polița din garajul lui Tihonov Vladislav, i-a comunicat despre acest fapt lui Ciuhrii D., iar potrivit raportului ofițerului superior de investigații, Guzun C., acesta solicită efectuarea percheziției la domiciliul lui Tihonov Vladislav, bazându-se pe declarațiile lui Ciuhrii D., că pot fi depistate substanțe narcotice (f.d. 11, Vol. I), iar în final această informație și constituie temeiul efectuării percheziției.

Din aceleași declarații ale martorului Pavliuc R. mai rezultă faptul, că scopul lui Cheptea I. a fost de a scoate bani din Tihonov Vladislav, ulterior această informație, confirmându-se prin declarațiile inculpatului Tihonov Vladislav (în discuțiile din timpul percheziției de la spatele casei, după aceasta și la cafeneaua din mun. Bălți dintre Tihonov V. și Cheptea I., în discuțiile private dintre Tuhonov și Ciuhrii), în coroborare cu declarațiile martorilor asistenți Spinei T. și Manoli S. (poliștii îl luau la discuții la spatele casei pe Tihonov Vladislav), declarațiile lui Ciuhrii D. în convorbirea privată cu Tihonov Vladislav (în care acesta confirmă scopul urmărit de poliștii și susținut de Tihonov Vladislav) și declarațiile lui Pavliuc R.

De asemenea, instanța de fond a apreciat la justa valoare și declarațiile martorilor asistenți Spinei T. și Manoli S., corect remarcând, că nu pot fi fondate invocările acuzării privitor la aprecierea critică a declarațiilor acestora, or, careva temei care ar reduce credibilitatea lor nu s-a constatat.

În susținerea soluției de achitare, instanța de fond a menționat și convorbirile dintre Tihonov Vladislav și Ciuhrii V. din 26.06.2014, cercetate prin raportul de constatare tehnico-științifică nr.431 din 23.03.2015, din care ar rezulta, că Ciuhrii D. ar fi fost impus de Cheptea I. să dea unele declarații în detrimentul lui Tihonov Vladislav privitor la deținerea de către acesta a substanțelor narcotice, acțiuni care potrivit discuției prezentate erau îndreptate spre extorcarea de bani de la Tihonov

Vladislav. Cu toate că inițial Ciuhrii D. a negat în ședința de judecată faptul, că între el și Tihonov Vladislav ar fi persistat careva divergențe pentru care el și-ar fi cerut scuze, ulterior a recunoscut, că între ei a avut loc o discuție, doar referitor la cauza penală intentată în privința sa și că a asistat și Pavliuc.

Instanța de apel a remarcat că, instanța de fond și-a motivat suficient și argumentul referitor la lipsa probelor de procurare a substanțelor narcotice, cu semnul calificativ indicat în învinuire *„într-o zi și loc nestabil de organul de urmărire penală, ilegal a procurat substanțe narcotice de la o persoană neidentificată de organul de urmărire penală”*.

Similar instanța de fond a dedus și referitor la păstrarea substanțelor narcotice, or, din cumulul de probe analizate în coroborare rezultă, că Tihonov Vladislav nu cunoștea despre faptul aflării substanțelor narcotice la el în garaj și deci nu putem concluziona, că substanțele narcotice depistate erau în sfera de stăpânire a acestuia.

Prin ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale cu clasarea procesului penal din 20.06.2014 s-a refuzat în pornirea urmăririi penale pe cazul examinat în privința angajaților Secției nr.4 „Nord” a INI al IGP al MAI, Balan B., Cheptea I., Cerchez I., Boz A., Frecăuțan N., Tarlapan Gh., Șuba O., Guzun C., din motivul lipsei în acțiunile lor a elementelor constitutive ale infracțiunii, cu clasarea procesului penal.

Instanța de apel a reținut că, în baza materialelor adunate în baza plângerii lui Tihonov Vladislav s-a refuzat în pornirea urmăririi penale în privința polițiștilor, prin această ordonanță n-au fost excluse dubiile rezonabile pe cazul de învinuire a lui Tihonov Vladislav referitor la aceste circumstanțe.

Mai mult ca atât, circumstanțele cauzei referitor la dubiile rezonabile (privitor la substanțele narcotice /modalitatea în care a fost obținută informația primară referitor la substanțele narcotice, modul de apariție, depistare, ridicare a pachetului, banilor din gospodăria lui Tihonov Vladislav, scopul urmărit de polițiști, discuțiile dintre Cheptea I. la domiciliul lui Tihonov Vladislav și la cafeneaua din mun. Bălți, banii solicitați de polițiști etc.) se confirmă nu numai de Tihonov Vladislav, dar și de martorii asistenți Spinei T. și Manoli S., care au participat la percheziție, martorul Pavliuc R., Ciuhrii D., parțial și de martorul Cheptea I..

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, toate aceste circumstanțe creează dubii referitor la apariția, depistarea și ridicarea substanțelor narcotice din gospodăria lui Tihonov Vladislav, și notificând prevederile art. 8 alin.(3), 389 alin.(1) Cod de procedură penală a menționat că, o sentință de condamnare se adoptă numai cu condiția în care un urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, fapt ce nu persistă în cazul dat, acuzarea neconfirmându-se.

Instanța de apel a indicat, că sunt corecte aprecierile instanței de fond și referitor la respingerea poziției apărării referitor la declararea nulă a procesului-verbal cu privire la percheziție, făcându-se trimiterile necesare la situația de fapt și norma legală, deoarece din materialele cauzei rezultă, că cauza penală XXX a fost pornită la 02.12.2013 în baza art. 217 alin.(4) Cod penal pe faptul circulației ilegale

a substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare în proporții deosebit de mari comis de Tihonov Vladislav. În ordonanța dată nu-i indicat complet norma penală, în baza căruia sa pornit urmărirea penală.

Mai persistă la caz și ridicarea necorespunzătoare a video registratorului, fără întocmirea unui act procedural.

Totodată, la cauza penală dată au fost anexate materiale în copii și original din cauza penală XXX printr-o simplă rezoluție, scrisă în colțul stâng de sus al raportului din 03.12.2013 (Vol. I, f.d.8-9), fără a exista vre-o ordonanță și proces-verbal de ridicare, vre-o ordonanță de disjungere a materialelor cauzei penale în privința lui Tihonov Vladislav, vreo hotărâre referitor la relevanța acestor probe pentru cauza penală XXX etc., iar prin raportul din 03.12.2013 se indică necesitatea, dar nu și anexarea lor legală.

Practic, în cauza penală nr.2013041572, nici n-au fost adunate careva probe întru confirmarea faptei imputate lui Tihonov Vladislav.

Cu atât mai mult, că pe cauza penală nr.2013040875 Tihonov Vladislav a fost reținut, dus în fața instanței și arestat la domiciliu.

Instanța de apel a mai constatat, că martorii polițiști nici n-au manifestat dorința să se prezinte în ședința instanței de apel pentru a da declarații, fapt ce tot trezesc semne de întrebare declarațiile acestora.

În final, instanța de apel a ajuns la concluzia, că instanța de fond întemeiat și corect a conchis, că în cazul dat, în acțiunile lui Tihonov V. lipsește atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, corect achitându-l de sub această învinuire, sentința fiind una legală, întemeiată, motivată și bine argumentată.

Cu referire la apelul declarat de procurorul, instanța de apel a indicat că, acuzarea a enumerat probele verbale, cele scrise, le-a dat aprecieri după propria sa convingere și a criticat aprecierea probelor făcută de către instanța de fond, fără a face referință la careva probe noi. Instanța de fond s-a expus la toate probele prezentate de părți, le-a dat aprecierile corespunzătoare, făcând referință atât la coroborarea lor cu alte probe, cât și la prevederile legale.

Totodată, instanța a menționat și faptul că, în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, partea acuzării nu a prezentat careva probe ce ar confirma cert săvârșirea faptelor prejudiciabile incriminate inculpatului Tihonov V., limitându-se la prezentarea probelor care au fost prezentate instanței de fond, care au fost apreciate și analizate în sentința pronunțată.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată la data de 22.06.2016, este atacată cu recurs ordinar de către procuror la data de 11.07.2016, care, invocând temeiul prevăzut în art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În susținerea solicitării sale invocă incorectitudinea soluției instanței de apel privind menținerea concluziei primei instanțe privind achitarea lui Tihonov V., considerând că cumulul de probe administrat în cadrul urmăririi penale, aduse în sprijinul învinuirii confirmă vinovăția inculpatului în infracțiunea imputată potrivit rechizitoriului, indicând aceleași motive ca și în cererea de apel.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs reiterează că potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) al aceleiași norme, prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel, sunt: dacă fapta reținută ori imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele au fost apreciate corect de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Analizând decizia atacată, Colegiul lărgit constată că, Tihonov Vladislav Vitalie a fost pus sub învinuire în baza art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal - *procurarea și păstrarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari fără scop de înstrăinare*, iar prima instanță a pronunțat o sentință de achitare a lui de sub învinuirea imputată, **pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii**, soluție menținută de către instanța de apel, care a reținut, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra nevinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate.

În acest sens, Colegiul lărgit atrage atenția la norma procesual penală în baza căruia a fost adoptată sentința de achitare, menținută de instanța de apel și menționează că, art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală prevede exhaustiv cinci temeiuri pentru adoptarea sentinței de achitare, precum:

- 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;
- 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat;
- 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii;
- 4) fapta nu este prevăzută de legea penală;
- 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Totodată, Colegiul penal notifică faptul că, sentința de achitare, în cazul în care nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, se adoptă atunci când faptele incriminate inculpatului nu au avut loc ori când consecințele indicate în învinuire s-au produs în urma acțiunilor persoanei căreia i s-a pricinuit dauna sau indiferent de voința cuiva, de exemplu, cazul fortuit (fapta săvârșită fără vinovăție).

La fel, Colegiul lărgit menționează și practica judiciară privind sentința judecătorească, potrivit căruia instanțele judecătorești urmează să indice, în partea descriptivă a sentinței de achitare, care anume este **temeiul de achitare**, în baza căruia inculpatul este recunoscut nevinovat relativ la fiecare articol (punct, alineat, episod al învinuirii) al legii penale.

În speța dată, se constată că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, deoarece din partea descriptivă instanța de fond motivează soluția de achitare prin prisma altui temei de achitare decât cel indicat în dispozitivul hotărârii, iar de către instanța de apel în mod pripit a fost menținută această concluzie a primei instanțe, fără a da o apreciere acestui fapt la judecarea cauzei în ordine de apel.

Din considerentele menționate, Colegiul lărgit conchide, că soluția adoptată de către instanța de apel este contrară prevederilor legale, astfel, instanța de apel, judecând cauza dată, a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, deci există temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul lărgit consideră necesar de a casa total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile legale.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor indicate în apelul declarat de procuror, să cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Pasat Liliana, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016, în cauza penală în privința lui **Tihonov Vladislav Vitalie** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral la data de **30 martie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Nicolaev Ghenadie

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Moraru Petru